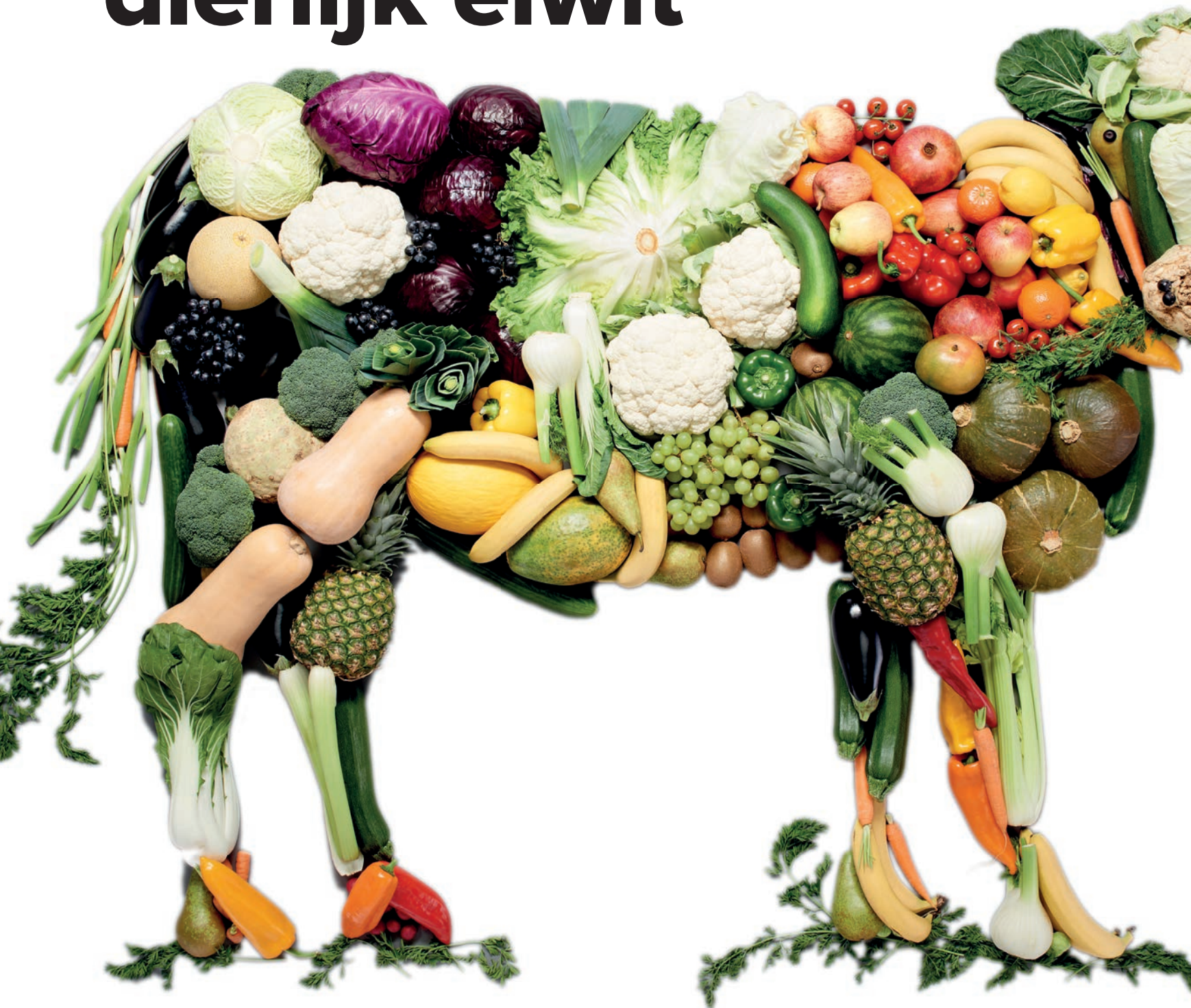

Met de serie 'Vegan versus vee' wil de redactie lezers objectief informeren over het oplopende spanningsveld tussen de productie van dierlijk en plantaardig eiwit. Veeteelt maakt onderscheid tussen feit en fictie, al zal blijken dat er vaak meerdere waarheden bestaan. De artikelen geven input waarmee lezers zich kunnen mengen in de vele discussies over dierlijk eiwit. Dit is het eerste en inleidende artikel.

Plantaardig **versus** dierlijk eiwit

De productie van dierlijk eiwit staat onder druk. Vlees eten is voor (jonge) mensen niet meer vanzelfsprekend. Het assortiment met plantaardige alternatieven breidt uit. Veeteelt gaat lezers komende tijd in een serie informeren over dit oplopende spanningsveld tussen dierlijk en plantaardig eiwit met de ambitie om feit en fictie te scheiden.

TEKST TIJMEN VAN ZESSEN

Voor melkveehouders was het een confronterende kop: 'Explosieve vraag naar haveremelk'.

De kop van Nu.nl stond boven een artikel waarin de Zweedse haverdrinkfabrikant Oatly aankondigde een fabriek in Vlissingen te openen. Want de vraag naar plantaardige 'melk' zit in de lift. In Nederland is de vraag de afgelopen drie jaar volgens het artikel verdriedubbeld, terwijl de consumptie van koemelk tussen 2012 en 2018 met 14 procent afnam. Wat is er aan de hand? Is er iets mis met gewone melk, denk je dan als melkveehouder. Voor het gros van de bevolking is er niets mis met gangbare zuivel, maar de consumptie – en daarmee de productie – van dierlijk eiwit staat wel onder druk.

De balans tussen dierlijk en plantaardig eiwit verschuift. Bijna dagelijks staan er in de landelijke media artikelen over de negatieve impact van veehouderij, de impact op klimaat als gevolg van CO₂- en methaanuitstoot, de impact die de productie van diervoer heeft op het gebruik van ruimte, de impact van dierlijk eiwit (en vet) op de volksgezondheid en de impact op de gezondheid en het welzijn van dieren zelf. Mag je een dier überhaupt 'exploiteren' voor menselijke consumptie, vraagt een nu nog kleine groep mensen zich hardop af.

Eerlijk over voedsel

Met de serie 'Vegan versus vee' wil de redactie lezers objectief informeren over het oplopende spanningsveld tussen de productie van dierlijk en plantaardig eiwit. We maken onderscheid tussen feit en fictie, al zal blijken dat er vaak ook meerdere waarheden bestaan. De artikelenreeks geeft in elk geval input waarmee lezers zich kunnen mengen in de vele discussies over dierlijk eiwit.

De serie en de daaruitvolgende discussies zullen zowel digitaal als in print verschijnen. In het decembernummer van dit jaar starten we met het eerste deel van de serie waarbij we onderzoeken waar de aversie tegen dierlijk eiwit vandaan komt. Hoe en

waarom is de houding tegenover dieren veranderd? Daarna staan we in meerdere edities stil bij de thema's die aan boerenkeukentafels zoveel stof doen opwaaien. Te beginnen met klimaat. Hoe groot is de impact van veehouderij op het klimaat? Hoe definiëer je de footprint van een kilo melk? Er bestaan verschillende uitgangspunten. En er is verschil van mening over in hoeverre de CO₂-vastlegging door gras en mais moet meetellen.

De Hoge Gezondheidsraad, een adviesorgaan van de Belgische overheid, adviseerde recent nog om meer zuivel in te nemen dan nu gebruikelijk is in Belgische huishoudens. Maar in Canada maakt zuivel geen deel meer uit van de 'schijf van vijf'. Kortom: wat is de meerwaarde van zuivelproducten voor de gezondheid? En hoe zit dat met vlees?

Nationale Eiwitstrategie

Het spanningsveld tussen dierlijk en plantaardig eiwit ligt gevoelig. Het is een veelomvattend onderwerp, dat niet in één of twee verhalen valt samen te vatten. Landbouwminister Carola Schouten werkt aan een Nationale Eiwitstrategie om de productie van plantaardige eiwitten en benutting van eiwitten uit reststromen te vergroten. 'We streven naar een goede en gezonde balans in de verhouding van dierlijke en plantaardige eiwitten in het eetpatroon van de consument, zonder de keuzevrijheid van de burger te beperken', zei ze in augustus.

Het woord 'balans', dat de minister in de mond nam, zal regelmatig in deze serie klinken. De oplossing voor het spanningsveld tussen dierlijk en plantaardig eiwit is immers niet zwart-wit. De veehouderij en de plantaardige sectoren vullen elkaar aan. Mest is voor akkerbouwers een waardevolle bron van organische stof voor de bodem. Misschien is de bodem wel een gamechanger die richting geeft.

Veeteelt neemt u in elk geval mee in de discussie. Niet om tegengas te geven tegen veganisme. Maar om gefundeerd het gesprek aan te kunnen. |